

Structuri de Date si Algoritmi

- suport de curs -

Dobrovat Anca - Madalina

An universitar 2019 – 2020

Semestrul I

Seriile 21 + 25

Curs 12

17/12/2019

Curs 12 - Cuprins

6. Tabele de dispersie

Functii de dispersie.

Rezolvarea coliziunilor prin inlantuire.

Rezolvarea coliziunilor prin adresare directa.

Cautare, inserare, stergere in tabele de dispersie.

Dispersie universala.

Sursa: – materiale de curs R. Ceterchi

Tabele de dispersie (hash tables)

Functii de dispersie

Problema: mentinerea unui set finit de date, fiecare dintre ele identificata printr-o cheie unica, astfel incat operatiile de inserare, stergere, cautare sa fie eficiente.

Notatii:

K - *multimea cheilor actuale* (prin care se identifica setul de date)

U - *universul cheilor*

Pe aceasta multime dorim sa facem operatii eficiente. Ideal, cautarea sa fie in $O(1)$ in raport cu $|U|$, sau amortizat constant.

Rezolvare (posibila) : tabel cu adresare directa

Un vector T a carui multime de indici sa fie chiar $U \rightarrow$ pentru orice cheie actuala k , in locatia $T[k]$ am putea mentine data identificata de cheia k .

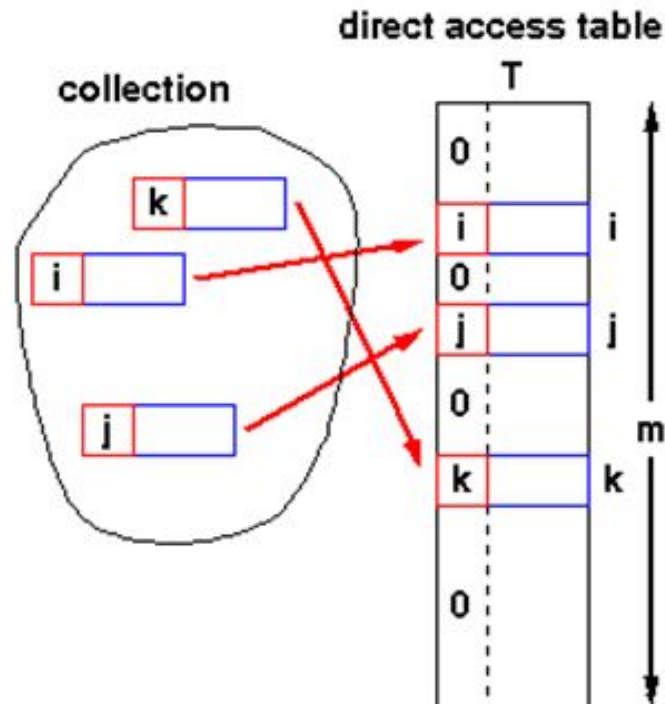

Tabele de dispersie (hash tables)

Functii de dispersie

Rezolvare (posibila) : tabel cu adresare directa

Un vector T a carui multime de indici sa fie chiar $U \rightarrow$ pentru orice cheie actuala k , in locatia $T[k]$ am putea mentine data identificata de cheia k .

Tabele de dispersie (hash tables)

Functii de dispersie

Cazul: $|K| \ll |U| \rightarrow$ folosirea unui tabel cu adresare directa, adica a unui tabel T indexat chiar dupa U , posibila risipa de spatiu.

Exemple:

- 50 angajati ai unei firme, fiecare avand numar de identificare din 4 cifre.

$$|K| = 50$$

$$U = \{0000, 0001, \dots, 9999\}$$

$$|U| = 10000.$$

- anuarul telefonic al unei localitati mentine informatii despre abonatii identicati cu ajutorul numelui si prenumelui, deci un sir de maximum 20 de caractere deci va avea dimensiunea $|U| = 26^{20}$.

Recomandare: gasirea unei multimi de indici T , $|T| = m$, $m \ll |U|$, eventual apropiat de $|K|$, si o metoda de a dispersa cheile din K pe multimea de indici $\{0, 1, \dots, m-1\}$. Cu alte cuvinte, avem nevoie de o functie, definita pe universul cheilor si cu valori in multimea indicilor T :

$$h : U \rightarrow \{0, 1, \dots, m-1\} \text{ (functie de dispersie)}$$

Tabele de dispersie (hash tables)

Functii de dispersie

$h : U \rightarrow \{0, 1, \dots, m-1\}$ (functie de dispersie)

Problema de rezolvat: stocarea unui set de date de dimensiune n intr-un tabel de dimensiune m (data identificata printr-o cheie k , sa se gaseasca in locatia $T[h(k)]$ a lui T)

Definim: $\alpha = n / m$ (factor de incarcare "**load factor**") - numarul mediu de elemente stocate in tabelul T .

Cerintele indeplinite de o functie buna de dispersie:

1. Sa se poata calcula rapid. Timpul de calcul al lui $h(k)$ ne va da timpul de acces la componenta $T[h(k)]$.
2. Codomeniul ei sa fie cat mai mic. Este dezirabil ca m sa fie cat mai apropiat de $|K|$.
3. h sa fie cat mai aproape de o functie surjectiva, adica sa avem cat mai putine locatii goale.
4. h sa fie cat mai aproape de o functie injectiva pe K (pentru cheile $k_1 \neq k_2$, $h(k_1) \neq h(k_2)$).

Tabele de dispersie (hash tables)

Functii de dispersie

Ipoteza de lucru:

Ipoteza hashingului simplu uniform (HSU) :orice cheie este distribuita prin functia h cu probabilitate egala in oricare din locatiile $\{0, 1, \dots, m-1\}$.

Mai precis, pentru oricare k , probabilitatea ca $h(k) = i$ este $1/m$, unde $i = 0, 1, \dots, m-1$, si este independenta de restul cheilor.

In cele ce urmeaza vom interpreta cheile si numerele naturale, adica vom considera ca $U < N$. Atunci cand cheile sunt stringuri, metoda folosita pentru a le converti la numere naturale este urmatoarea: se inlocuieste ecare caracter cu codul sau ASCII si se calculeaza valoarea sirului rezultat ca intreg in baza 128.

Tabele de dispersie (hash tables)

Functii de dispersie

Tehnici euristice de creare a unor functii de dispersie bune

Metoda diviziunii

Se numesc functii de dispersie obtinute prin metoda diviziunii functiile de forma:

$$h(k) = k \bmod m$$

Ele sunt printre cele mai comune pentru ca sunt usor de calculat.

Alegerea unei astfel de functii revine practic la alegerea lui m , dimensiunea tabelului de dispersie.

Important este ca cheile sa e bine dispersate pe multimea $\{0, 1, \dots, m-1\}$ si sa avem cat mai putine **coliziuni** (*definitia putin mai tarziu*).

Tabele de dispersie (hash tables)

Functii de dispersie

Tehnici euristice de creare a unor functii de dispersie bune

Metoda diviziuni

De evitat, ca valori pentru m :

- puterile lui 2; daca $m = 2^p$, $h(k) = k \bmod 2^p$ reprezinta doar ultimii p biti din scrierea binara a lui k . Am pierdut in felul acesta informatia continuta in ceilalti biti, lucru nerecomandabil: daca nu avem indicatii contrare, trebuie sa facem ca $h(k)$ sa depinda de toti bitii lui k .
- numerele apropiate de puteri ale lui 2 sunt si ele de evitat. De exemplu: $m = 2^p - 1$ si cheile k sunt siruri de caractere in baza 2^p , atunci 2 siruri care difera doar printr-o transpozitie a doua caractere adiacente vor avea aceeasi valoare prin h .
- puterile lui 10, pentru ca $h(k)$ nu ar fi decat o parte a caracterelor ce apar in scrierea lui k in baza 10.

Valori bune pentru aceasta metoda sunt m , un numar prim si cat mai departe de puteri ale lui 2.

Tabele de dispersie (hash tables)

Funcții de dispersie

Tehnici euristice de creare a unor funcții de dispersie bune

Metoda multiplicării

Fie A o constantă pozitivă subunitară, $0 < A < 1$. $h(k) = [m(kA \bmod 1)]$.

Knuth recomandă pentru A numărul de aur $\phi = (1 + \sqrt{5})/2$ a cărui valoare aproximată cu 7 zecimale este 1.6180339.

Metoda împachetării

Fiecare cheie k , despre care am făcut presupunerea că este întreg, este partitionată în bucăți de lungimi egale (eventual cu excepția ultimei), k_1, k_2, \dots, k_r . Dacă k este un întreg scris în baza 10 bucițile vor fi siruri de caractere în baza 10, de aceeași lungime fixă, l , pe care din nou le putem considera întregi.

O funcție de dispersie $h : U \rightarrow [0, \dots, 10^l - 1]$, este dată de formula:

$h(k) = (k_1 + k_2 + \dots + k_r) \bmod 10^l$ ceea ce înseamnă că se adună cele r bucăți, ca întregi, și din sumă se păstrează doar l cifre, cele mai puțin semnificative.

Tabele de dispersie (hash tables)

Functii de dispersie

Tehnici euristice de creare a unor functii de dispersie bune

Metoda patratului

Presupunem ca l este lungimea xata a lui $h(k)$ ca intreg in baza 10. Fie o functie de dispersie $h : U \rightarrow [0, \dots, 10^l - 1]$, este data de formula:

$$h(k) = (k^2 \text{ div } 10^{c1}) \bmod 10^{c2}$$

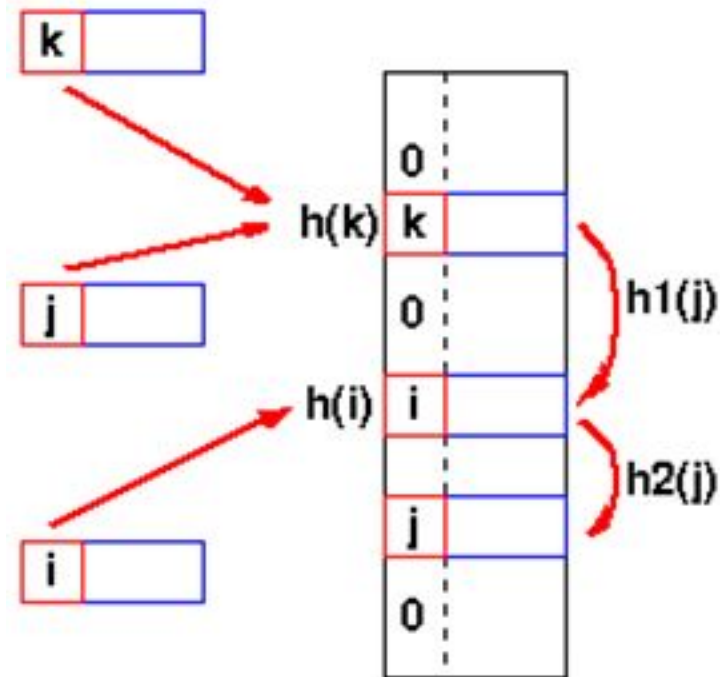
Se ridica la patrat, iar din intregul lung astfel obtinut se elimina $c1$ cifre dintre cele mai putin semnificative si $c2$ cifre dintre cele mai semnificative, pastrandu-se exact l cifre din „centrul” lui k^2 . Cu alte cuvinte $c1$ si l sunt fixate, iar $c2$ se obtine din formula:
 $l = \text{lung}(k^2) - c1 - c2$.

Tabele de dispersie (hash tables)

Coliziuni

Numim coliziune a cheilor k_1 si k_2 situatia in care $h(k_1) = h(k_2)$.

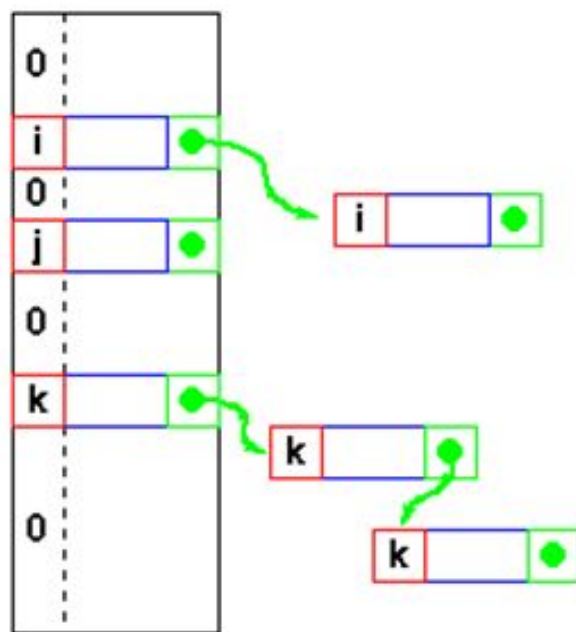
Tabele de dispersie (hash tables)

Coliziuni

Coliziunile nu pot evitate complet.

Metode de rezolvare a coliziunilor:

- 1) rezolvarea coliziunilor prin inlantuire (cand locatia $T[h(k)]$ contine o lista inlantuita a tuturor inregistrarilor cu chei ce au colizionat cu k);

Inserarea si stergerea (pe o lista dublu inlantuita) $O(1)$, dar cautarea / crearea listei $O(n)$ + timpul de calculare al functiei de dispersie, pe cazul cel mai defavorabil.

Exemplu:

chei: 5, 28, 19, 15, 20, 33, 12, 17, 10

sloturi: 9

functia: $h(k) = k \bmod 9$.

Tabele de dispersie (hash tables)

Coliziuni

Coliziunile nu pot evitate complet.

Metode de rezolvare a coliziunilor:

2) rezolvarea coliziunilor prin adresare directa, cand se folosesc metode mai sofisticate de cautare a unei locatii libere \wedge n T pentru o cheie care colizioneaza.

Exemple de metode:

- **re-hashing** presupune aplicarea în cascadă a aceleiași funcții hash sau a altui model dintr-o mulțime de funcții până când valoarea obținută reprezintă o poziție liberă din cadrul tabelii de dispersie;
- **linear probing** se bazează pe căutarea secvențială a primei poziții libere în care să fie inserat elementul nou, poziție aflată la stânga sau la dreapta coliziunii; în cazul căutării, procesul presupune verificarea elementelor adiacente poziției indicate de valoarea hash;
- **quadratic probing** este o metodă de tipul linear probing care evită crearea grupurilor de coliziuni prin utilizarea unui pas de regăsire a următoarei poziții libere diferit de 1; astfel, în caz de coliziuni au loc salturi în tabela de dispersie din două în două poziții sau din patru în patru;

Tabele de dispersie (hash tables)

Coliziuni

- *quadratic probing*

În general, pentru a determina următoare poziție în care să se insereze un element nou sau în care să se caute un element existent este dat de funcția:

$$\text{poziție} = h(k) + c \cdot i^2$$

unde:

poziție – noua poziție din tabela de dispersie în care se inserează sau se caută un element;

k – valoarea cheii asociate elementului;

h(k) – poziția indicată de valoarea hash a elementului care se adaugă sau se caută;

c – valoare constantă definită în mulțimea {1, 2, 4};

i – numărul operației de rehash sau numărul de poziții verificate.

- **overflow area** presupune o abordare ce împarte tabela de dispersie în două zone, primară pentru reținerea elementelor inițiale și secundară alocată elementelor ce generează coliziuni;